

Arrest

nr. 303 321 van 18 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 december 2023.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing “verzoek kennelijk ongegrond” van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) waarbij zijn verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië, net als eerder in het KB van 14 januari 2022, aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoeker uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. De bewijslast rust op hem.

In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld dat verzoeker, net als zijn zoon M. (zijn beroep bij de Raad is gekend onder rolnummer 299 321), geen nood aan internationale bescherming aantoonde.

Aan hun vluchtrelaas kan immers geen geloof worden gehecht, zoals op goede grond als volgt wordt vastgesteld door het CGVS:

“U verklaart bij een terugkeer naar Noord-Macedonië te vrezen door uw schoonfamilie vermoord te worden in navolging van uw weigering drugs te verkopen voor hen (vragenlijst CGVS xx, 03/11/2022, vraag 5; notities persoonlijk onderhoud CGVS xx, 27/03/2023, p. 10, 11). Uw zoon M.(...) verklaart omwille van dezelfde redenen een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS xx, 21/04/2023, p. 3). Hij stelt eveneens te vrezen vermoord te worden door de broers van uw ex-vrouw nadat zij hem vroegen drugs voor hem te verkopen (CGVS xx, p. 10).

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat jullie verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande uw vertrek uit Noord-Macedonië en de problemen die u er gehad zou hebben.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat het door u omschreven gedrag danig in contrast staat met de vermeende dreiging waaronder u gebukt zou zijn gegaan. U stelt immers dat uw problemen met uw schoonbroers vier tot vijf maanden na uw scheiding begonnen, twaalf jaar geleden (CGVS xx p.11). In het jaar van uw scheiding werd u tot tweemaal toe fysiek aangevallen door uw schoonbroers en zij dreigden ermee u te vermoorden (CGVS xx p. 12, 13, 14). Echter is uit uw eigen verklaringen gebleken dat u de jaren tot aan uw vertrek, in 2022, gewoon in Shtip bleef wonen en tot enkele maanden voor uw vertrek nog ging werken (CGVS xx p. 8, 13). Indien u daadwerkelijk gebukt ging onder zulke dreiging kan er echter verwacht worden dat u elke kans om zichzelf in veiligheid te brengen zou grijpen en geenszins al die jaren uw leven zou verder zetten in de regio waar u problemen had (CGVS xx p. 13). Zulks staat haaks op de situatieschets die u tracht voor te stellen en ontnemt elk geloof in uw verklaringen. Zo ook het gegeven dat u doorheen de jaren verschillende keren het land heeft verlaten maar telkens weer terugkeerde (CGVS xx p. 10). Vier jaren geleden trok u zo nog voor een bezoek naar Griekenland (CGVS xx p. 10). Ondanks uw problemen in Noord-Macedonië diende u er evenwel geen verzoek om internationale bescherming in (CGVS xx p. 10). Indien u daadwerkelijk sinds 2011 gebukt ging onder een dreiging zoals die door u omschreven werd, kan er verwacht worden dat u zulks zou aangrijpen om zichzelf in veiligheid te brengen. Dat u de procedure niet zou gekend hebben (CGVS xx p. 10) is weinig ernstig te noemen. Dat u niet de intentie had om elders te gaan wonen (CGVS xx p. 10), nog minder. Door telkens weer terug te keren naar Shtip koos u er immers zelf voor om zichzelf opnieuw bloot te stellen aan uw vermeende problemen, hetgeen niet te rijmen valt met uw bewering vermoord te zullen worden door de familie van uw vrouw (CGVS xx p. 10, 11). Zelfs wanneer u voor zichzelf besloten had om het Europese leven te gaan opzoeken en u enkele weken in Duitsland verbleef, koos u ervoor om geen verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS xx p. 7). Ook nu stelt u de procedure niet gekend te hebben (CGVS xx p. 7), wat wel heel merkwaardig is daar u stelt dat u uw reis al twee jaren aan het voorbereiden was (CGVS xx p. 7). Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw houding waarbij u ondanks een vermeende dreiging op uw leven, doorheen de jaren uw leven verderzette, meermaals Noord-Macedonië verliet en telkens weer terugkeerde, alsook uw afwachtende houding na uw laatste vertrek,

valt niet te rijmen met het hebben van een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade.”

Naast voorgaande vaststellingen, kan er ook niet begrepen worden dat indien u sinds 2011 gebukt ging onder een constante dreiging, u met niemand gesproken zou hebben over uw vermeende problemen (CGVS xx p. 9). Dat u uw privé niet zou willen delen met anderen en de autoriteiten toch niets doen (CGVS xx p. 9), kan voorgaande niet vergoelijken. Niet in het minst daar uw these niet eens gebaseerd is op een persoonlijke ervaring (CGVS xx p. 10). U informeerde zich niet eens (CGVS xx p. 10), wat niet te rijmen valt met uw vermeende vrees. Overigens blijkt u wel degelijk een ervaring gehad te hebben met de politie, waarbij de gemoederen bedaard werden (CGVS xx p. 12). In het licht van uw vermeende problemen, kan uw houding dan ook geenszins begrepen worden. Van iemand die gebukt ging onder een constante dreiging en wiens zoon eveneens bedreigd zou zijn, kan verwacht worden dat hij alles in het werk zou stellen om zijn problemen aan te pakken en elke mogelijkheid hiertoe zou aangrijpen. Dat de autoriteiten niet kunnen garanderen dat er niets zal gebeuren (CGVS xx p. 14,15), doet geen afbreuk aan het gegeven dat er van u verwacht kan worden dat u beroep zou doen op hen indien u gebukt gaat onder voorgenoemde dreigementen. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

Uw houding, waarbij u alles op zijn beloop laat, geen enkele maatregel neemt om zichzelf in veiligheid te brengen en meer dan tien jaar als vanouds uw leven verderzet in uw regio, staat haaks op wat er van iemand in de door u omschreven situatie verwacht mag worden en ondermijnt het geloof in uw vermeende problemen in Nood-Macedonië.

Naast de houding die u uzelf toeschrijft, breekt u het geloof in uw verklaringen tevens af met het gedrag dat u uw belagers toeschrijft. Zo kan er niet begrepen worden dat uw schoonbroers net u zouden willen rekruteren om drugs voor hen te verkopen. Hoewel er begrepen kan worden dat er in deze cirkels vaak familienetwerken worden aangesproken (CGVS xx p. 11), dient erop gewezen te worden dat u net gescheiden was van hun zus en u ervan beticht werd van met uw schoonzus geslapen te hebben (CGVS xx p. 11, 12). In dit licht kan er geenszins ingezien worden dat zij u in vertrouwen zouden nemen om diensten voor hen te verlenen. Dat ze u kenden en u dapper vonden (CGVS xx p. 11), is geenszins ernstig te noemen binnen het door u geschetste kader. Zo ook uw these dat zij u, ondanks uw meerdere weigeringen en dreiging om klacht neer te leggen, zouden blijven aandringen om u in te lijven als drugsdealer (CGVS xx p. 11, 12, 13). Zulks vormt niet direct een basis van vertrouwen, hetgeen essentieel is bij dit soort clandestien werk. In dat kader kan er evenmin begrepen worden dat zij u in een ziekenhuis in elkaar zouden slagen (CGVS xx p. 12). Op die manier lopen zij immers het risico tegen de lamp te lopen of riskeert men dat u uw verhaal aan de autoriteiten vertelt, hetgeen weinig ernstig is. Kennelijk deed u geen enkele moeite om zichzelf te verbergen. Bijgevolg kan er niet ingezien worden dat zij zulke risico's zouden nemen om u te raken. Voorts kan er geenszins gevolgd worden dat zij u sinds uw scheiding, twaalf jaren geleden, zouden bedreigen maar u kennelijk laten begaan. Indien zij u daadwerkelijk wilde vermoorden omdat u hun voorstel om hun rangen te vervoegen had geweigerd, kan er van uw belagers verwacht worden dat zij enige actie zouden hebben ondernomen. Niet in het minst daar u geen enkele moeite deed om zichzelf zo ver mogelijk van hen te verwijderen. Zulks breekt het geloof dat zij gebrand staan om u te vermoorden, eens te meer af.

Het gegeven dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw vermeende problemen, ondermijnt het geloof dat uw zoon M.(...) eveneens gevisieerd werd omwille van uw vermeende twist met uw ex-schoonfamilie (CGVS xx p. 3, 11, 14). Hoe dan ook konden zijn verklaringen evenmin geloofwaardig bevonden worden.

Zo moet erop gewezen worden dat uw zoon ervoor gekozen heeft de Belgische autoriteiten doelbewust te misleiden. Zo stelt hij geen contact meer gehad te hebben met zijn moeder, uw ex vrouw, sinds jullie uit elkaar zijn (CGVS xx p. 10, 11). Hij stelt dat de twist met zijn ooms, uw schoonbroers, hiervoor aan de grondslag lag (CGVS xx p. 5). Echter is uit het Instagram account van uw ex-vrouw gebleken dat uw zoon tot recent wel degelijk contact had met uw ex (CGVS xx p. 13). Hoewel uw zoon initieel trachtte te stellen dat de foto's gemaakt werden toen hij heel jong was (CGVS xpx. 13), blijkt uit zijn baardgroei, de datum op een van de foto's, het aanwezige mondmasker en de publicatie datum, dat de foto's wel degelijk recent gemaakt werden. Uit voorgaande blijkt dan ook dat uw zoon getracht heeft de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden. Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo

waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht. De vaststelling dat hij dit niet heeft gedaan zet menig vraagteken bij de oprechtheid van zijn motieven. Los van voorgaande, doet bovenstaande vaststelling het geloof in jullie vermeende problemen verder afbrokkelen. Zo kan zijn bewering dat hij diende weg te blijven van zijn moeder door het toedoen van zijn ooms immers niet meer gevolgd worden daar hij wel degelijk contact had met haar en dit kennelijk niet verborgen werd. Indien hij daadwerkelijk gebukt ging onder een dreiging van zijn ooms, kan er verwacht worden dat hij, zoals hij zelf tracht te stellen, elk contact zou proberen te vermijden. Uit voorgaande vaststellingen is evenwel gebleken dat dit niet het geval was. Overigens is het opmerkelijk dat hij stelt dat u en uw ex-vrouw terug samenkwamen toen uw moeder naar Duitsland trok en er opvang nodig was voor uw kinderen (CGVS xx p. 13). In het licht van uw vermeende problemen kan zulks niet gerijmd worden. U stelt immers zelf in een jarenlang conflict verwickeld gezeten te hebben met uw schoonbroers. In dat licht kan er verwacht worden dat er voor de eventuele zorg van uw kinderen (CGVS xx p. 13) gekeken werd naar alternatieven in plaats van de banden met uw ex terug aan te halen. Het geheel dat vooraf gaat breekt het geloof in jullie verklaringen dan ook verder af.

Voorts mag blijken dat ook de houding van uw zoon haaks staat op de door jullie geschetste problemen. Zo blijkt uit de levenswandel die hij tentoon stelt op zijn sociale media profielen niet dat hij gebukt onder een bedreiging voor zijn leven (CGVS xx p. 6). Hoewel hij stelt dat zijn belagers op de hoogte zouden zijn van zijn aanwezigheid van zodra hij voet zet in Noord-Macedonië (CGVS xx p. 10), blijkt kennelijk dat dit hem niet aanspoorde om zijn levenswandel aan te passen, dan wel om dit verborgen te houden. Voorgaande kan evenwel verwacht worden indien hij daadwerkelijk sinds hij 17 jaar was in het vizier van zijn ooms lag. Voorts blijkt dat ook hij tot aan zijn vertrek woonde en werkte in Shtip (CGVS xxp. 5), hoewel de beruchte ooms in dezelfde omgeving wonen (CGVS xx p. 6). In het licht van uw vermeende problemen en de directe dreiging jegens uw zoon, doet dit de wenkbrauwen fronsen. In dit licht kan er ook niet begrepen worden dat ook hij niet eens overwogen zou hebben om zich elders in Noord-Macedonië te vestigen (CGVS xx p. 6). Dat de ooms hem toch zouden vinden (CGVS xx p. 6), kan voorgaande niet vergoelijken. Indien hij daadwerkelijk gebukt ging onder een dreiging voor zijn leven, kan enige actie van zijn zijde verwacht worden. Zelfs wanneer hij Noord-Macedonië verliet, bleek hij kennelijk niet gehaast om bescherming te zoeken. Zo blijkt hij na zijn vertrek een maand in België verbleven te hebben, om vervolgens wat te werken in Duitsland vooraleer hij terugkeerde naar België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS xx p. 4; verklaringen DVZ xx, 24/03/2023, vraag 33). Dat ook hij de procedure niet zou kennen, is niet ernstig. Van iemand in zulke situatie, kan immers verwacht worden dat hij zich deugdelijk zou informeren. De vaststelling dat hij dit kennelijk niet deed, brokkelt het geloof in zijn verklaringen af.

Het valt tevens op dat hoewel uw zoon jullie belagers als maffiosi met een lange arm neerzet, hij hen wel een zeer vreemde houding toeschrijft. Hij stelt immers dat hij op 17 jarige leeftijd door hen benaderd werd met de vraag om drugs te verkopen, hetgeen hij weigerde (CGVS xx p. 11). Vervolgens werd hij bedreigd maar lieten ze hem twee jaar lang ongemoeid (CGVS xx p. 11). Dat ze dachten dat hij op dat moment aan het verkopen was (CGVS xx p. 11), is weinig ernstig. Er kan met name verwacht worden dat zij goed weten wie hun goederen wel of niet aan de man brengt. Dat ze het vergeten zouden zijn (CGVS xx p. 11), is evenmin weinig ernstig te noemen. Niet in het minst daar u enkele jaren eerder zelf hun diensten al had geweigerd en zij er reeds mee gedreigd hadden uw zoon aan te pakken. Echter bleken ze ook na hun tweede dreiging en een nieuwe weigering van uw zoon, niet gehaast om hem bij de kraag te vatten (CGVS xx p. 11, 12). Dat ze met veel zaken zouden bezig zijn, is niet ernstig. Gelet op jullie collectieve voorgeschiedenis kan er niet ingezien worden dat de beruchte ooms alles op zijn beloop laten gaan en uw zoon alle ruimte bieden om te ontkomen. Zulks is weinig ernstig en breekt het geloof in de verklaringen van uw zoon verder af.

Wat betreft de bewering van uw zoon dat hij beroep gedaan zou hebben op de politie, moet er op gewezen worden dat hij zichzelf in deze tegenspreekt. Zo verklaarde hij initieel gesproken te hebben met de politie (CGVS xx p. 6) om vervolgens te stellen dat hij geen beroep gedaan deed op de autoriteiten, noch informatie erover zocht (CGVS xx p. 9). Hoe dan ook, kunnen zijn verklaringen in dit kader niet overtuigen. Zo valt het op dat hij kennelijk niet weet met wie hij zou gesproken hebben (CGVS xx p. 6), hetgeen evenwel verwacht kan worden. Tevens kan er verwacht worden dat hij zijn zaak zou opvolgen of andere stappen zou ondernemen, hetgeen hij evenmin deed en het geloof in zijn verklaringen verder afbreekt (CGVS xx p. 7). Overigens legt hij geen enkel stuk van zijn vermeende klacht bij de politie neer (CGVS xx p. 6), waardoor hij zich louter beperkt tot een blote bewering. Zulks volstaat niet om zijn verklaringen aannemelijk te maken.

Uit het geheel dat voorafgaat moet besloten worden dat er geen geloof gehecht kan worden dat u of uw zoon in Noord-Macedonië het risico loopt om vermoord te worden door uw schoonbroers ten gevolge van uw weigering om voor hen drugs te verkopen. U legde geen enkel stuk neer waarmee u uw verklaringen dienaangaande staft (CGVS p. 8, 13). Uw identiteitskaart en uw paspoort hebben louter betrekking op uw

identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. De geboorteakte van uw zoon heeft louter betrekking op zijn identiteit en nationaliteit. Uw zoon legde zijn paspoort neer, waarmee hij zijn identiteit en nationaliteit aantoont, hetgeen evenmin ter discussie staat.” (eigen onderlijning en vetdrukking)

4. Verzoeker ontkracht noch weerlegt voormelde vaststellingen en hij onderneemt hiertoe zelfs geen ernstige poging. Hij beperkt zich in zijn verzoekschrift tot enkele zeer algemene stellingen, met verwijzing naar algemene informatie, rechtsleer en wetgeving, zonder in concreto voormelde concrete vaststellingen met betrekking tot zijn eigen persoonlijke situatie, en die van zijn zoon die dezelfde problematiek inroept, te verklaren of rechtvaardigen.

Betreffende het betoog van verzoeker, waarbij wordt verwezen naar artikel 10.1 van richtlijn 2013/32/EU, dat “een verzoek om internationale bescherming niet kan geweigerd worden enkel alleen omdat het laattijdig gedaan werd. Er dient onderzocht te worden of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat”, blijkt duidelijk uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat verzoekers verzoek om internationale bescherming geenszins wordt geweigerd louter om de reden, laat staan de enige reden dat het verzoek laattijdig werd gedaan. Dit argument mist derhalve feitelijke grondslag en ernst en gaat dan ook niet op. Het is het geheel van de vaststellingen, zoals hogervermeld (geciteerd) weergegeven, op grond waarvan in de bestreden beslissing wordt besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in of reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Noord-Macedonië aantoont. Verzoeker slaagt er niet in die vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

In het verzoekschrift wordt verder, met een erg beknopt citaat uit een rapport van 2018 -waardoor de rest van het rapport niet kan worden nagegaan en dat hoe dan minder actueel en uitgebreid is dan de informatie door de verwerende partij bijgebracht-, omtrent de falende rol van het parket bij het onderzoeken van misdragingen van politieagenten en de eerste (wettelijke) stappen voor de oprichting van een extern, onafhankelijk mechanisme voor toezicht op onwettig politieoptreden en machtsmisbruik, benadrukt dat verzoeker geen vertrouwen heeft in de Noord-Macedonische politieke autoriteiten.

Verzoeker biedt hiermee geen verklaring of rechtvaardiging voor zijn handel en wandel in de jarenlange periode, meer dan 10 jaar in totaal, sinds het begin van zijn problemen met zijn schoonbroers in 2011 tot aan zijn uiteindelijke vertrek uit Noord-Macedonië eind augustus 2022. Zo verklaart noch rechtvaardigt het geenszins waarom verzoeker al die jaren, ondanks de vele doodsb bedreigingen vanwege zijn schoonbroers en hun fysieke geweld waarbij hij o.a. in het ziekenhuis werd geslagen, in dezelfde regio/buurt als zijn schoonbroers bleef wonen en werken, en hij na verschillende verblijven in het buitenland in die periode telkens weer terugkeerde naar zijn land van herkomst en meer bepaalde dezelfde stad, Shtip, waar ook de gevreesde schoonbroers wonen en de beweerdde problemen met hen zich voordeden. Dat verzoeker al die jaren, meer dan tien jaar na het begin van de problemen met en de bedreigingen vanwege zijn schoonbroers die ermee dreigden hem te vermoorden en ook zijn zoon met het leven bedreigden, zijn leven gewoon/zoals vanouds verderzette, ondanks die dreigementen en het ondergaan geweld, en hij na meermaals in het buitenland te hebben verbleven telkens weer terugkeerde naar zijn geboortestad, kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nog los van het verklaarde gebrek aan vertrouwen in zijn autoriteiten, ondergraaft verzoekers houding op fundamentele de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

De Raad ziet voorts niet in en verzoeker licht niet toe hoe het feit dat hij weinig gestudeerd heeft, waarbij hij op algemene wijze verwijst naar een bepaalde richtlijn stellende dat afhankelijk van iemands profiel al dan niet meer of minder kennis van hem kan worden verwacht, een antwoord of verklaring biedt voor de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing inzake het gedrag dat hij zijn belagers, met name zijn schoonbroers, toeschrijft. De opmerking in het verzoekschrift dat zijn schoonbroers hem kenden en konden manipuleren, neemt niet weg dat in het licht van de door verzoeker geschetste context dat hij net gescheiden was van hun zus en ervan beticht werd met een schoonzus te hebben geslapen, het erg opmerkelijk is en weinig logisch of begrijpelijk overkomt dat zij net hem per se wilden rekruteren om drugs voor hen te verkopen, en dat ondanks verzoekers meerdere weigeringen en dreiging om klacht neer te leggen, zij bleven aandringen om hem in te lijven als drugsdealer, aangezien dit alles niet bepaald een (stabiele) basis van vertrouwen vormt. Daarnaast is het opmerkelijk dat zijn schoonbroers, gelet op het risico om tegen de lamp te lopen en/of door verzoeker te worden verklikt/aangeklaagd, op een dergelijke/dermate risicovolle manier te werk gingen door onder meer verzoeker in het ziekenhuis in elkaar te slaan. Voorts kan er in het licht van verzoekers verklaringen dat zij al die jaren ermee dreigden hem te vermoorden, niet aan worden voorbijgegaan dat zij hiertoe klaarblijkelijk gedurende die meer dan 10 jaar nooit een effectieve, ernstige poging hebben ondernomen, maar zij hem, afgezien van enkele pakken slaag die hij van hen zou hebben

gekregen, al die tijd kennelijk gewoon lieten begaan. Bovendien dient er in dit verband opnieuw op te worden gewezen en te worden beklemtoond dat ondanks die jarenlange doodsb bedreigingen verzoeker blijkens zijn verklaringen al die tijd, sinds het begin van de problemen in 2011 tot aan zijn vertrek meer dan 10 jaar later, geen enkele moeite deed om zich zo ver mogelijk van zijn schoonfamilie te verwijderen, maar hij er daarentegen voor koos om in dezelfde stad als hen te blijven wonen en werken, een houding die op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas en die hij thans in zijn verzoekschrift op generlei wijze weet te verklaren of te rechtvaardigen door erop te wijzen dat hij maar weinig gestudeerd heeft.

De argumentatie in het verzoekschrift "Dat zijn zoon amper vier jaar naar school is gegaan", wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoekers zoon bewust heeft gepoogd de Belgische asielinstanties middels leugenachtige en bedrieglijke verklaringen te misleiden omtrent essentiële elementen in zijn relaas die de kern ervan raken. Dat hij niet lang school heeft gelopen, zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, neemt niet weg dat van verzoekers zoon M., een jonge twintiger, kon en mocht worden verwacht correcte, waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen omtrent het feit of hij na de scheiding van zijn ouders nog contact heeft gehad met zijn moeder of niet. Hiertoe is geenszins een jarenlange scholing, laat staan hogere kennis of (hoger) onderwijs vereist om dit correct weer te geven.

Dat het geheugen en dus ook iemands verhaal kan veranderen in de tijd, verlies en toename van herinneringen eigen is aan hoe het geheugen werkt en dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis hij niet altijd consistent is in zijn verhaal, zoals in het verzoekschrift op zeer algemene wijze wordt geopperd, doet op generlei wijze afbreuk aan de pertinente vaststellingen en bevindingen dienaangaande van de commissaris-generaal. Het wijzigt immers niets aan de vaststelling dat wanneer de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, nadat verzoeker er eerder tijdens hetzelfde interview had verklaard dat hij sinds de scheiding van zijn ouders geen contact meer heeft gehad met zijn moeder omwille van de twist met zijn ooms, de broers van zijn moeder, het geheugen van verzoeker opfriste door hem erop te wijzen dat (de foto's op) het Instagramaccount van zijn moeder zijn verklaringen volledig tegenspreken, aangezien hieruit duidelijk blijkt dat hij wel degelijk en zelfs recent nog contact had met zijn moeder, verzoeker (alsnog) verkoos om in zijn leugenachtige en bedrieglijke versie te volharden, zonder een afdoende, laat staan aannemelijke uitleg te geven voor de vaststelling inzake het (recente) contact (nog) met zijn moeder zoals dit duidelijk uit de voorhanden zijnde informatie blijkt.

De leugenachtige en bedrieglijke verklaringen van verzoekers zoon, welke geheel haaks staan op de medewerkingsplicht die op ieder verzoeker om internationale bescherming rust en waarop verzoekers zoon net als zijn vader van bij aanvang van de procedure uitdrukkelijk werden gewezen, kunnen bezwaarlijk aan diens geheugen en scholing worden toegeschreven. De uitleg in het verzoekschrift omtrent de werking van het geheugen en verzoekers lagere scholing/lager geschoold profiel wijzigen daarenboven niets aan de houding van verzoekers zoon ten tijde van de verklaarde problemen in Noord-Macedonië, een handel en wandel die uit zijn sociale media-profielen blijkt en die geheel haaks staan op de door hem geschetste problemen. Dat verzoekers zoon ondanks de beweerde problemen met zijn nonkels en bedreigingen voor zijn leven, zijn levenswandel niet aanpaste maar daarentegen net als zijn vader, thans verzoeker, tot aan zijn vertrek uit het land in Shtip woonde en werkte, hoewel de beruchte, gevreesde ooms in diezelfde omgeving wonen, en dat hij net als zijn vader niet eens heeft overwogen om zich elders in Noord-Macedonië te vestigen en/of geen (andere) maatregelen nam teneinde zich in veiligheid te brengen of alleszins minder risico te lopen, ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

Dat verzoekers zoon slechts 4 jaar school zou hebben gelopen, neemt voorts niet weg dat van hem redelijkerwijze kon en mocht worden verwacht coherente verklaringen af te leggen omtrent het al dan niet beroep hebben gedaan op de politie in Noord-Macedonië, waar hij echter in gebreke blijft, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen.

Hoe dan ook is het, zo weze herhaald en benadrukt, het geheel van de vaststellingen op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker en zijn zoon ingeroepen problemen en vrees. Het door hen geschetste relaas is volstrekt ongeloofwaardig. Een ongeloofwaardig relaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6. *Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Noord-Macedonië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 15 februari 2024 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1770 legt de eed af en tolkt Rom

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

De zaken 10 en 11 worden tezamen opgeroepen. Cf. supra zaak 10 op de rol

VzP stelt nu Nederlandse les te volgen, begrijpt niet waarom haar VIB is afgewezen en ze wijst nog op een in de gevangenis vermoorde neef (ook al werd deze moord gemaskeerd door zgnd fout medicatiegebruik), het is niet veilig voor haar om terug te gaan."

In de zaak met rolnummer 10, waarnaar in voormeld proces-verbaal wordt verwezen, zijnde de zaak met rolnummer 299 321 betreffende de verzoekende partij haar zoon, de heer M. M., wordt in het proces-verbaal van terechtzitting van 15 februari 2024 het volgende vermeld:

"De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

De zaken 10 en 11 worden tezamen opgeroepen. Adv VzP stelt dat de Raad ten onrechte haar VIB als ongeloofwaardig heeft beoordeeld zodat ze geen bescherming zal krijgen. VzP in de zaak 11 op de rol (aanwezig op zitting) werd onder druk gezet door haar schoonbroers om drugs te verkopen, hierbij gebruik makende van haar zwakke sociale positie als roma in de N-M maatschappij, haar weinig geschoold zijn, haar weinig vertrouwen in de overheid. Bovendien is VzP (zaak 11 op de rol) gescheiden van de zus van deze schoonbroers en haar wordt verweten met nog een andere zus van hen overspel gepleegd te hebben. Ze is aldus een speelbal in een familiaal kluwen: 't was drugs verkopen of vertrekken. Ze is meerdere malen geslagen en vraagt nu internationale bescherming."

5. Verzoekende partij brengt ter zitting, door zich tot voormelde argumentatie te beperken, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking.

Ze gaat immers niet, laat staan ook maar enigszins concreet in op de inhoud van de beschikking van 5 december 2023 en slaagt er derhalve niet in een ander licht te werpen op de gronden van die beschikking, waarbij op basis van verzoekende partij haar verklaringen wordt vastgesteld dat zij, net als haar zoon M. M., geen nood aan internationale bescherming aantoonde aangezien aan haar vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Het door haar geschetste relaas is aldus volstrekt ongeloofwaardig.

Waar verzoekende partij op de terechtzitting naar haar vermoorde neef verwijst merkt de Raad op dat dit slechts blote bewering betreft die zij met geen enkel objectief stuk staft. Bovendien, zelfs indien aan deze verklaring van de verzoekende partij geloof zou worden gehecht, kan hieruit geenszins afgeleid worden dat zij een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in haar herkomstland in die zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het betoog van verzoekende partij dat zij momenteel Nederlandse les volgt is terzake niet relevant aangezien dergelijk element geen uitstaans heeft met verzoekende partij haar asielmotieven maar wordt voornamelijk aangevoerd in het kader van een aanvraag tot verblijf in België op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partij ter zitting aanhaalt dat haar beschermingsverzoek onterecht als ongeloofwaardig werd beschouwd merkt de Raad op dat zij hiermee geen elementen aanvoert om afbreuk te doen aan de motieven van de hoger geciteerde beschikking waarbij onder andere werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekende partij haar verklaringen dat zij of haar zoon in Noord-Macedonië het risico lopen om vermoord te worden door verzoekende partij haar schoonbroers ten gevolge van weigering om voor hen drugs te verkopen. Met een dergelijk betoog slaagt de verzoekende partij er echter niet in de vaststellingen hieromtrent in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

Met het betoog ter terechtzitting dat zij onder druk werd gezet door haar schoonbroers om drugs te verkopen hierbij gebruik makende van haar lage sociale positie als weinig geschoolde en dat haar verweten wordt met haar schoonzus overspel gepleegd te hebben waardoor zij een speelbal is geworden in een familiaal kluwen, gaat de verzoekende partij voorbij aan hetgeen hieromtrent in de voormelde beschikking wordt vastgesteld: *“Naast de houding die u uzelf toeschrijft, breekt u het geloof in uw verklaringen tevens af met het gedrag dat u uw belagers toeschrijft. Zo kan er niet begrepen worden dat uw schoonbroers net u zouden willen rekruteren om drugs voor hen te verkopen. Hoewel er begrepen kan worden dat er in deze cirkels vaak familienetwerken worden aangesproken (CGVS xx p. 11), dient erop gewezen te worden dat u net gescheiden was van hun zus en u ervan beticht werd van met uw schoonzus geslapen te hebben (CGVS xx p. 11, 12). In dit licht kan er geenszins ingezien worden dat zij u in vertrouwen zouden nemen om diensten voor hen te verlenen. Dat ze u kenden en u dapper vonden (CGVS xx p. 11), is geenszins ernstig te noemen binnen het door u geschetste kader. Zo ook uw these dat zij u, ondanks uw meerdere weigeringen en dreiging om klacht neer te leggen, zouden blijven aandringen om u in te lijven als drugsdealer (CGVS xx p. 11, 12, 13). Zulks vormt niet direct een basis van vertrouwen, hetgeen essentieel is bij dit soort clandestien werk. In dat kader kan er evenmin begrepen worden dat zij u in een ziekenhuis in elkaar zouden slagen (CGVS xx p. 12). Op die manier lopen zij immers het risico tegen de lamp te lopen of riskeert men dat u uw verhaal aan de autoriteiten vertelt, hetgeen weinig ernstig is. Kennelijk deed u geen enkele moeite om zichzelf te verbergen. Bijgevolg kan er niet ingezien worden dat zij zulke risico's zouden nemen om u te raken. Voorts kan er geenszins gevolgd worden dat zij u sinds uw scheiding, twaalf jaren geleden, zouden bedreigen maar u kennelijk laten begaan. Indien zij u daadwerkelijk wilde vermoorden omdat u hun voorstel om hun rangen te vervoegen had geweigerd, kan er van uw belagers verwacht worden dat zij enige actie zouden hebben ondernomen. Niet in het minst daar u geen enkele moeite deed om zichzelf zo ver mogelijk van hen te verwijderen. Zulks breekt het geloof dat zij gebrand staan om u te vermoorden, eens te meer af.*

...De uitleg in het verzoekschrift omtrent de werking van het geheugen en verzoekers lagere scholing/lager geschoold profiel wijzigen daarenboven niets aan de houding van verzoekers zoon ten tijde van de verklaarde problemen in Noord-Macedonië, een handel en wandel die uit zijn sociale media-profielen blijkt en die geheel haaks staan op de door hem geschetste problemen. Dat verzoekers zoon ondanks de beweerde problemen met zijn nonkels en bedreigingen voor zijn leven, zijn levenswandel niet aanpaste maar daarentegen net als zijn vader, thans verzoeker, tot aan zijn vertrek uit het land in Shtip woonde en werkte, hoewel de beruchte, gevreesde ooms in diezelfde omgeving wonen, en dat hij net als zijn vader niet eens heeft overwogen om zich elders in Noord-Macedonië te vestigen en/of geen (andere) maatregelen nam teneinde zich in veiligheid te brengen of alleszins minder risico te lopen, ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.”

Verzoekende partij voegt geen concrete dienstige opmerkingen toe aangaande de voormelde vaststellingen in de beschikking, laat staan dat die tot een andere beoordeling zouden leiden.

Het argument dat ter zitting voor het eerst wordt aangehaald door verzoekende partij, namelijk dat zij als Roma zich in zwakke sociale positie bevindt, betreft argumentatie die zij al eerder in haar verzoekschrift had kunnen aanbrengen, hetgeen verzoekende partij echter geheel naliet. Een verzoek tot horen strekt er evenwel niet toe om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten of om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Om die reden is verzoekende partij haar betoog ter zitting laattijdig, gelet op het doel van de vraag tot horen. Voorts wordt niet betwist dat heel wat Roma zich in Noord-Macedonië in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat dergelijke mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd, tenzij in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Ook blijkt niet zonder meer dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Derhalve kan de verzoekende partij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Noord-Macedonië voor Roma en het loutere feit dat zij Roma is om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar de verzoekende partij in gebreke blijft.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 5 december 2023 opgenomen grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS